

Filipiny

fol. Tatiana Jachyra

Podstawowe informacje o kraju

Stolica: Manila.

Język: Filipiński, ale powszechnie używa się także języka angielskiego – jest to drugi język urzędowy kraju. Poza tym na Filipinach istnieje 176 lokalnych dialektów.

Powierzchnia: 300 000 km² (Filipiny są niewiele mniejsze od Polski).

Ludność: 98 794 568 ludzi (ponad 2,5 razy więcej niż w Polsce. Filipiny są na 12. miejscu na świecie pod względem liczebności populacji).

Waluta: Peso filipińskie (PHP) - 1 peso filipińskie to ok. 0,07 polskiego złotego

Religia: Chrześcijaństwo, głównie wyznanie rzymskokatolickie (ponad 80%), ale kraj zamieszkują także muzułmanie i buddyści. Filipiny są jedynym azjatyckim krajem, w którym chrześcijaństwo jest dominującą religią.

Ustrój: Republika - model prezydencki.

Geografia i ukształtowanie terenu: Filipiny składają się z ponad 7 000 wysp, ale zaledwie 11 z nich jest zamieszkałych przez większość populacji kraju. Choć Filipiny posiadają piękne plaże, które przyciągają turystów z całego świata, to znaczna część kraju jest górzysta i zagrożona trzęsieniami ziemi oraz erupcjami z około 20 aktywnych wulkanów. W kraju często odnotowuje się tajfuny oraz cyklony tropikalne.

Ciekawostki, czy wiesz, że...

- Urzędowymi językami na Filipinach są filipiński i angielski. Filipiński jest oparty na języku tagalog. Alfabet, którego używa się w języku filipińskim jest alfabetem łacińskim. Tagalog jest pierwszym językiem dla około 1/3 Filipińczyków.
- Stolica Filipin, Manila uważana jest za najlepszy kierunek zakupowy w całej Azji. W mieście tym pełno jest centrów handlowych. Filipińczycy lubią spędzać w nich czas, na co mogą wpływać warunki klimatyczne w kraju. Galerie wyposażone są w klimatyzację, co gwarantuje odpoczynek i chwilę wytchnienia od stale utrzymującej się na zewnątrz wysokiej temperatury.
- Halo – halo to bardzo znany na Filipinach kolorowy deser, w którym znajdziemy m. in. lody, zagęszczone mleko oraz owoce.

Gospodarka Filipin

- Gospodarka Filipin była w latach 90. XX wieku jedną z najlepiej rozwijających się w regionie. Nieznacznie wyhamowała na początku XX w., ale od 2004 r. notuje się jej stopniowy wzrost.
- Z kraju eksportuje się wiele produktów – od produktów rolnych po elektronikę czy paliwo. Filipiny eksportują głównie do: Japonii, Chin, Singapuru, Hong Kongu, Korei Południowej i Tajlandii czyli krajów regionu. Importują z większości wyżej wymienionych państw oraz Stanów Zjednoczonych (towary z USA stanowią prawie 12% całego importu).
- W 2012 r. 32% zatrudnionej ludności pracowało w sektorze rolniczym, 15% w sektorze przemysłowym, a 53% w sektorze usług. Bezrobocie wynosiło 7%.
- Potencjał gospodarczy kraju, w tym obficie występujące bogactwa naturalne na południu wysp przyciągają do kraju zagranicznych inwestorów.
- Główne produkty rolnicze Filipin to trzcina cukrowa, orzechy kokosowe, ryż, kukurydza, maniok, ananasy, mango, wieprzowina, jaja, wołowina, ryby.
- Główne gałęzie przemysłu na Filipinach to elektronika, przemysł konfekcyjny, produkcja obuwia, farmaceutyków, produktów chemicznych, wyrobów z drewna, przetwarzanie żywności, ropa naftowa.

Historia Filipin w pigułce

- Największe fale ludności osiedlały się na Filipinach pomiędzy XII wiekiem p.n.e. a XV wiekiem n.e. Przodkowie dzisiejszych Filipińczyków to przybysze z kontynentalnej Azji oraz Indonezji.
- Portugalski żeglarz Ferdinand Magellan, w służbie Hiszpanii, dopłynął na Filipiny w 1521 r. Wyprawa, której dowodził była pierwszą w historii wyprawą dookoła świata. Podróżnikowi nie było jednak dane ukończyć swojej eskapady. Zginął na Filipinach.
- W 1543 r. Filipiny otrzymały swoją nazwę na cześć następcy tronu Hiszpanii Filipa.
- Do końca XVI wieku prawie cały archipelag został podbity przez Hiszpanię i pozostał jej kolonią przez ponad 300 lat.
- Hiszpanie schryścianizowali praktycznie całe Filipiny – to, dlatego do dzisiaj zdecydowana większość mieszkańców tego kraju to katolicy.
- Pod koniec XIX wieku miejscowa ludność zaczęła przeciwstawiać się rządóm Hiszpanów. W 1896 r. kraju wybuchło powstanie antyhiszpańskie.
- W 1898 r. wybuchła wojna hiszpańsko-amerykańska, w wyniku której Filipiny zostały przejęte przez Stany Zjednoczone.
- W 1934 r. na mocy decyzji amerykańskiego kongresu została ustanowiona autonomiczna Wspólnota Filipińska (Philippines Commonwealth).
- W lipcu 1946 r. Filipiny proklamowały niepodległość i przyjęły konstytucję wzorowaną na amerykańskiej. Kraj posiadał jednak podpisane porozumienia handlowe ze Stanami Zjednoczonymi, które ograniczały jego pełną samodzielność gospodarczą.
- W II połowie XX wieku. Filipiny cechowały bardzo szybki rozwój gospodarczy i stabilny rozwój demokracji, które zakończyły się wraz z rządami prezydenta **Ferdinanda Marcosa** – bliskiego sojusznika Stanów Zjednoczonych. Marcos wprowadził w kraju na początku lat 70. stan wojenny. Jego skorumpowane i represyjne rządy doprowadziły do gospodarczej stagnacji oraz rosnącego społecznego niezadowolenia.
- Po upadku rządów prezydenta Marcosa w 1986 r. Filipiny pozostały krajem demokratycznym, ale mało stabilnym zarówno politycznie jak i gospodarczo.
- Joseph Estrada (były gwiazdor filmowy) został wybrany w 1998 r. na prezydenta, został zmuszony do odejścia z urzędu w 2001 r. po miesiącach protestów przeciwko jego skorumpowanemu rządóm. Estrada zasłynął zaostrzeniem polityki wobec islamskich separatystów, co zaowocowało wzrostem ataków terrorystycznych w kraju (porywani byli turyści i Filipińczycy, dochodziło do zamachów bombowych).
- Konkurenci polityczni jego następczyni, Glorii Arroyo, kilkakrotnie próbowali doprowadzić do zamachu stanu.

Obecna władza polityczna na Filipinach

- Aktualnie prezydentem Filipin jest Benigno „Noynoy” Aquino III wybrany na urząd w 2009 r. W swojej kampanii odwoływał się do dziedzictwa swoich rodziców, prodemokratycznych ikon na Filipinach. Jest synem byłej prezydent Corazon Aquino oraz senatora Benigno Aquino.
- Noynoy obiecał swoim wyborcom przejrzystość, co było dla Filipińczyków ważne po dziewięcioletnich, zakończonych w atmosferze skandalu rządach Glorii Arroyo.
- Noynoy naraził się na gniew filipińskiego Kościoła katolickiego proponując projekt ustawy, która miała zapewnić lepszy dostęp do środków antykoncepcyjnych najbardziej potrzebującym mieszkańcom Filipin (należy pamiętać, jak wielkim problemem w tym kraju jest niekontrolowany wzrost liczby ludności).
- Hasłem jego kampanii wyborczej było: *„Gdy nikt nie będzie skorumpowany, nikt nie zazna biedy”* (ang. *When no one's corrupt, no one will be poor*). Wiązało się to z wysokim wskaźnikiem korupcji w wyższej administracji i z utrzymującym się w kraju wysokim wskaźnikiem ubóstwa.

Problemy Filipin

fol. Tatiana Jachyra

Ekspozycja kraju na katastrofy naturalne

- Filipiny są w czołówce krajów najbardziej narażonych na obecność burz tropikalnych. Przyczyną tej sytuacji można doszukiwać się w położeniu Filipin – są one usytuowane wśród ciepłych wód oceanicznych na zachodnich obrzeżach Pacyfiku.
- Średnio 8-9 cyklonów tropikalnych uderza w powierzchnię Filipin w ciągu roku, kolejnych 10 cyklonów przechodzi przez terytorium morskie tego kraju.
- W 2013 r. przez Filipiny przeszło wyjątkowo mało cyklonów - 6. Najgorszym pod tym względem rokiem był 1993, kiedy to 19 cyklonów uderzyło w filipińskie wybrzeże.

Bieda

- Filipiny to jedno z biedniejszych państw świata, którego PKB na mieszkańca wynosiło w 2012 r. 500 \$ (dla porównania ten sam wskaźnik dla Polski w 2012 r. wyniósł 20 900\$, czyli ponad 4,5 razy więcej). Znaczna część populacji Filipin mieszka w miejscach o bardzo słabo rozwiniętej infrastrukturze.
- Bieda w dalszym ciągu pozostaje jednym z najbardziej krytycznych problemów społecznych na Filipinach. W 2009 r. ubóstwo było problemem 25,6% populacji tego kraju. Oznacza to 23,1 milionów Filipińczyków żyło w ubóstwie zarabiając mniej niż 16,841 peso filipińskich w ciągu roku (ich roczne zarobki były mniejsze niż 1 274 złotych).

Problemy Filipin

Przeludnienie

- Filipiny mają jeden z najwyższych wskaźników urodzeń w całej Azji. Prognozuje się, że populacja tego kraju może podwoić się w ciągu następnych trzech dekad. Rząd obawiał się podejmowania drastycznych kroków we wprowadzeniu kontroli urodzeń w kraju ze względu na silną pozycję Kościoła katolickiego na Filipinach, ale jego obecne działania koncentrują się na zwiększeniu dostępu do antykoncepcji.
- Populacja Manili, stolicy kraju, wynosi ok. 1 650 000 mieszkańców. Co więcej, Manila to miasto, które ma największą na świecie gęstość zaludnienia (42 858 osób/km²), co jest źródłem wielu trudności mieszkaniowych. Gęstość zaludnienia w Manili jest prawie 13 razy większa niż w Warszawie (gdzie mieszka 3 309 osób na km²).

Niewydolny rynek pracy

- Cały czas zwiększa się populacja, ale nie zwiększa się liczba miejsc, w których ludzie mogliby znaleźć zatrudnienie.

Ciężki los dzieci

- 33,4% procent populacji Filipin stanowią dzieci mające mniej niż 15 lat. Według danych w kraju żyje około 38 970 000 dzieci.
- 30 na 1000 dzieci na Filipinach umiera przed ukończeniem 5. roku życia.
- Prawie 10% filipińskich kobiet rodzi swoje pierwsze dziecko mając 15-19 lat. Niemal połowa filipińskich dzieci (44%) żyje w ubóstwie, bez dostępu do edukacji, żywienia czy podstawowej opieki medycznej. W stolicy kraju ponad 3 200 dzieci żyje na ulicy, większość z nich stanowią chłopcy.
- W 2011 r. w kraju pracowało ok. 19% dzieci w wieku 5-17 lat, w przypadku połowy z nich były to ciężkie warunki pracy.

Konflikty na tle wyznaniowym

- Na znajdującej się na południu kraju wyspie **Mindanao** rebelianci **Moro** walczyli przez 40 lat o ustanowienie autonomicznego islamskiego stanu. Na przestrzeni rozgrywającego się przez cztery dekady konfliktu zginęło ponad 120 000 osób. Dopiero w 2012 r. doszło do pokojowego porozumienia, które dało podwaliny pod większą autonomię muzułmanów na południu kraju. Mimo to, grupa radykalnych islamistów Abu Sajjafa, która jest powiązana z al-Kaidą, w dalszym ciągu przeprowadza ataki na wyspie Jolo.
- Od 1969 r. filipiński rząd musiał stawić czoła agresywnym kampaniom organizowanym przez partyzantów komunistycznej Nowej Armii Ludowej (NPA). Rozmowy, które odbyły się w lutym 2011 r. oprowadziły do porozumienia a następnie umowy pokojowej z NPA, w dalszym ciągu jednak wzajemny brak zaufania stanowi poważny problem.

Współpraca Kulczyk Foundation z All Hands Volunteers

– jak i dlaczego pomagać:

All Hands Volunteers to amerykańska organizacja pozarządowa udzielająca pomocy w sytuacjach kryzysowych, oparta w pełni na działalności wolontariuszy. Została założona w 2005 r. przez Amerykanina, Davida Campbella. Jej działania są finansowane dzięki wsparciu darczyńców. Organizacja pomaga społeczeństwom, które dotknęły klęski żywiołowe.

Do głównych projektów AHV należą

- Projekt Bohol, Filipiny. 15 października 2013 r. na wyspie Bohol (położonej między wyspą Leyte a Cebu, w środkowej części archipelagu) miało miejsce trzęsienie ziemi o sile 7,1 w skali Richtera. Organizacja pomaga w odbudowie domów zniszczonych przez katastrofę na tym terenie.
- Projekty przeprowadzane w odpowiedzi na skutki tsunami w Japonii, trzęsień ziemi na Haiti i w Bangladeszu, trzęsień ziemi w Indonezji, huraganów Katrina i Sandy.

All Hands Volunteers zaangażowała dotychczas do swoich 33 projektów ponad 11 tysięcy wolontariuszy, którzy łącznie przepracowali ponad 686,000 godzin. Ponad 31,500 rodzin otrzymało pomoc od organizacji.

Projekt Leyte

W ramach realizacji tego projektu prace wolontariuszy All Hands Volunteers skupiły się na pomocy mieszkańcom w oczyszczeniu terenu wyspy z gruzu oraz na selekcji materiałów, które można wykorzystać do odbudowy domów.

Fundacja ma w planach budowę schronień, które będą pełniły funkcje przejściowe i dadzą rodzinom miejsca do zamieszkania na najbliższych 3-5 lat. Schronienia te mają być budowane z lokalnie dostępnych materiałów.

Tajfun Haiyan (na Filipinach nazywany tajfunem Yolanda) był najsilniejszym, zarejestrowanym w historii cyklonem tropikalnym zarówno pod względem mocy jak i liczby ofiar śmiertelnych.

Haiyan uderzył w piątek 8 listopada 2013 r. największym zniszczeniom uległy wyspy Leyte i Samar w centralno-wschodniej części Filipin, zamieszkiwane przez 2,3 milionów ludzi. Wiatr osiągnął tam prędkość 270 km/h, w porywach do 312 km/h, a fale sztormu sięgnęły 7 metrów wysokości.

Ogółem, zniszczeniami wywołanymi przez Yolandę dotkniętych zostało około 15 milionów ludzi na Filipinach, czyli ponad 15% całej populacji tego kraju.

Znaczna liczba mieszkańców w tym również dzieci, została pozbawiona domów. Osoby, które przeżyły przejście tajfunu często zamieszkiwały w zniszczonych budynkach, w skrajnie niehigienicznych warunkach.

Około 33 000 dzieci poniżej 5. roku życia jest poddawanych szczepieniom przeciwko odrze i polio w mieście Tacloban w południowo-wschodniej części archipelagu. Światowa Organizacja Zdrowia (WHO), która wspiera działania filipińskiego rządu, obawia się epidemii chorób na obszarach dotkniętych przejściem tajfunu Haiyan.

EFEKT
DOMINA

